

Schriftlezing:

JOHANNES 20 : 24 - 29

"DE KIP OF HET EI?"

DOOR KLAAS DE BOER

Ja, lieve mensen, geloven na Pasen, dat is soms moeilijk. Soms moet je dat gewoon aanvaarden, maar je blijft met heel veel vragen zitten. En soms stellen jongeren je van die strikvrAGEN. Dat is om het voor zichzelf een beetje duidelijk te maken. Dan krijg je vragen als: "Hoe kwam Kaïn nu aan zijn vrouw?" Volgende vraag: "Heeft u God wel eens gezien?" Weer zo'n vraag: "Hoe groot is het heelal?" "En zijn alle verhalen in de Bijbel nu echt gebeurd?" Allemaal vragen. En soms zijn die vragen zo, dat ze een beetje ongelovig aandoen, want geloven is toch iets moeten aanvaarden en dat kun je soms moeilijk. Eén van de vragen die mij toen gesteld werden in het vragenrondje: "Wat was er nu eerst: de kip of het ei?" Bent u eruit? Ja? Weet u het? Vraagtekens, hè? Wat was er nu eerst: de kip of het ei? Nu, ik heb het hele clubje toen maar in tweeën gedeeld. Ik heb gezegd tegen de ene club: "Jullie zijn de kippen en dat zijn de eieren. Nu gaan jullie maar eens bewijzen wat er het eerst was: de kip of het ei." Jullie zijn de kippen, jullie komen het laatst aan de beurt, eerst de eieren.

Nou, dat heb ik geweten! Ik zei: "Je gaat eerst maar eens onderzoeken wat er allemaal is en wat er allemaal bijkomt en hoe dat allemaal zit." Nou, één van de woordvoerders van de eieren ging staan en zei: "Natuurlijk was het ei er het eerst, want het ei is het begin van het leven." Hij zei: "Ik heb zelfs op internet ontdekt dat er in Nottingham in Engeland een congres is gehouden en dat ene professor John Brookfield daar heeft bewezen dat het eerste embryo, het kleinste wezen, een ei is geweest." Toen weer die vraag: "Wat was er nu eerst: de kip of het ei?" "Nou," zeiden die eieren, "het is heel makkelijk, want het ei heeft geen begin en geen eind. Dat is rond. Daar ga je iedere keer mee rond. En met Pasen gaan we eieren zoeken. Dat vinden we prachtig, al die gekleurde eieren. Zo is het leven ook in alle omstandigheden. En dan hebben we ze verstopt en wat staat er dan? En dat is een Bijbels woord: wie zoekt, die vindt." Hij zei: "Dat is toch wel voldoende. Dus wat was er het eerst?" En de hele meute ging staan en ze zeiden: "Wij hebben bewezen dat het ei er het eerst was."

Ik zei: "We gaan nu eens even naar de overburen." Daar stond die hele club van allemaal kippen. Ik zei: "Wat hebben de kippen nu te zeggen?" Ze zeiden: "Nou, dat is toch helemaal... Die kip was er het eerst." Ik zei: "Waarom dan?" "Nou, die kip is altijd bezig. 's Morgens vroeg aan het scharrelen, pikken, wroeten in de grond, kakelen, eieren leggen. Nooit zit ze stil. Dat is voor ons natuurlijk helemaal iets bijzonders. En ze weet ook nog verstandig te leven, want vroeg in de avond gaat ze op bed en vroeg in de morgen om een uurtje of vier is ze al weer paraat om aan de activiteiten van de dag te beginnen. Nu, die kip was er natuurlijk het eerst. Dat hebben wij nu wel bewezen."

Toen kreeg ik ze tegenover elkaar. "Eerst zien en dan geloven." Toen moest ik meteen denken aan Thomas. Die had precies hetzelfde, hè? "Eerst zien en dan geloven." Kan ik nu wel dingen geloven die ik niet zeker weet? Daar was die Thomas over na gaan denken. Daarom noemen we hem wel de "ongelovige Thomas". Maar was die Thomas nu zo ongelovig?

Lieve mensen, hij was in de ban geraakt van Jezus. Hij was vol van Gods liefde en hij was achter Jezus

aan gegaan. Want die liefde van God had hem geraakt in zijn hart. Hij was een vriend en een volgeling van Jezus geworden. Jezus, dat was zijn één en zijn al. Hij heeft heel veel gesprekken met Jezus gevoerd. Vaak met Jezus gepraat. "Weet je nog dat we dat en dat hebben gedaan?" Toen Jezus zei: "Weet je nog de weg, Thomas?" heeft Thomas gezegd: "Here God, wij weten niet waar U heengaat. Dan weten wij de weg toch ook niet?" Toen heeft Jezus hem in het hart gekeken: "Thomas, Ik ben de weg, Ik ben de waarheid, Ik ben het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij."

Hij had heel veel voor Jezus overgehad. Toen ze naar Jeruzalem zouden gaan en de andere discipelen het levensgevaarlijk vonden worden, had hij gezegd: "Ik sterf liever met U in Jeruzalem dan dat ik hier achterblijf." Nou, toen was het gebeurd. Jezus gekruisigd, Jezus begraven... En Thomas? Thomas staat alleen. Zonder Jezus heeft het leven geen waarde voor hem. Die Thomas is een gebroken man. Kunt u dat begrijpen? Al die vragen: waarom moest dat nu gebeuren? Hij begreep het niet. Het werd hem teveel. Ik kan het begrijpen, want heel veel mensen leven met waarom's in het leven. Die zitten met het leven in de knoop. Soms hebben ze redenen om af te haken. De deuren van je hart zijn gesloten. Het doet er niet meer toe. Je wilt niet meer.

En op die Paasmorgen is hij er niet. Op die Paasavond is hij er niet. En dan zie je een lege plaats. Dat is wat, hè, als je er niet bent? Als je mist? Zijn hart is een gesloten deur. Maar bij de tweede kerkdienst is hij er weer. Gelukkig maar, want hij weet van gesloten deuren. Hij zit met die vragen, misschien wel vragen die hem raken: wat was er nu eerst: de kip of het ei? Kun je over praten. Komt geen eind aan. En dan komt Jezus "*toen de deuren,*" staat erbij, "*gesloten waren.*" Jezus stond in feite voor een gesloten deur. Hij kwam ervoor te staan, maar Hij deed hem open. Dat had Hij vaker gedaan. De deur van het graf heeft Hij opengezet. Nog vorige week over gepreekt dat die deur opening en dat de steen weg was. Toen heb ik het weer gezongen met mijn kinderen: "De steen is weg!" Ja, toen moest ik erachter roepen – weet u nog? "De steen is weg... foetsjie!" Ja, echt!

Jezus stond voor die gesloten deur. Hij kwam toen de deuren gesloten waren, toen er niet op Hem gerekend werd. Hij kwam toen de mensen Hem buitensloten. En dat deed Thomas nu. Hij sloot Jezus buiten. Eerst zien en dan..? Dan geloven. Kip of ei? "Als ik het niet met mijn eigen ogen zie, als ik de wonden niet zie en de doodssteek in Zijn zij!" Gesloten deuren... Je hart gesloten. Op slot. Dat doet nu met recht de deur dicht.

En dan? Dan komt Jezus, terwijl de deuren gesloten zijn. "En," staat er, "Thomas was er ook." Thomas, zo'n mens achter deuren van geloof en ongeloof, van twijfel en zorg. En dan is daar... Jezus. Geloven en dan... zien. Kip of ei. "Thomas, moet je het nog zien? Thomas, moet je het nog betasten?" Dan zwaait die deur open. En hij valt aan Jezus' voeten neer: "Mijn Heer en mijn God!" Thomas doet weer mee.

Lieve mensen, er zijn nogal wat gesloten deuren van het geloof. Er zijn nogal wat gesloten harten die Jezus buiten laten. En dan komt Jezus zomaar binnen door de klanken van het evangelie. Hij komt terwijl de deuren gesloten zijn, ook misschien de deur van uw hart. En Jezus zegt: "Hier ben Ik." Lieve mensen, dat is een appèl. God heeft je nodig. Jezus is naar jou op zoek.

Ja, wat was er nu eerst? De kip of het ei? Er zat iemand tussen en die had helemaal nog niets gezegd. Ik vroeg: "Waarom zeg jij nu niks?" Toen zei hij: "Ik ben net verhuisd. Ik woonde op een bovenetage en ik heb nu een huis met een tuin. En het is met mij niet de kip of het ei, maar in mijn tuin daar staat een kippenhok. Dat is er het eerst. De kip moet nog komen. En het ei ook." Ik zei: "Die is voor jou." Hij zei: "Wat kun je nu zeggen over een hok zonder kippen? We moeten er op uit en we moeten het evangelie verkondigen, want dat is veel belangrijker. Dat is veel meer dan die gouden eieren. We moeten er op uit gaan, de wereld in. Het moet geloofd worden. En we moeten niet gaan praten over wat er het eerst was:

een kip of een ei. Dat is helemaal niet belangrijk. Het gaat erom dat je het uitroept: Mijn Heer en mijn God! Dat is nu de opdracht die wij hebben."

Ik zat naar hem te luisteren. "Mensen motiveren, want die moeten weer meedoen. Dat is van levensbelang."

Ik heb erover nagedacht. Als je dat evangelie hoort, dan komt Jezus door die gesloten deuren van zonde, eenzaamheid, verdriet, tekort, ongeloof, twijfel heen. Misschien wel deuren die dichtgeslagen zijn. Maar Jezus komt er doorheen. "Mijn God, waarom? Waarom blijven nu die deuren gesloten?" Jezus komt er doorheen, want het graf is open. Er is eeuwige vreugde. Dat mogen we weten, daar mogen we uit leven. Jezus roept het ons toe: "Lieve mensen, kom nu bij Mij."

"Thomas, Thomas, ben je nu zo'n ongelovige? Thomas, wat is er verder met je gebeurd?" Thomas, lieve mensen, is zendeling geworden. Thomas heeft goede woorden van de Here Jezus gezegd. Hij is op pad gegaan en hij heeft het evangelie verkondigd tot in India en Pakistan aan toe. Later is hij de marteldood gestorven.

Thomas was geen slappe twijfelaar, welnee, die Thomas was een moedige apostel, die Jezus zelfs lief had tot in de dood. En ook voor hem is Jezus de dood in gegaan. Hij hield Jezus vast omdat Jezus hem vast heeft gehouden. Geloven is niet: eerst zien. Geloven betekent: ontdekken. Geloven betekent dat je je hart overgeeft aan Jezus en dat je dan soms wel moeilijke vragen in je leven hebt en dat je ook moeilijkheden in je leven krijgt, jazeker, maar je mag ook weten dat je dan soms makkelijke oplossingen kunt vinden.

Ja, wat was er nu het eerst: de kip of het ei? Nu, de afdeling eieren had heel veel in te brengen. En de afdeling kippen had heel wat te zeggen. Maar er was één heel stil meisje. Ze is trouwens een heel gelovig meisje. Ja, dan noemen ze je soms een watje. Dat heb je. Dat is altijd zo jammer. Ik zei: "Wat is nu jouw mening? Wat was er nu het eerst: de kip of het ei?"

Ze zei: "Meneer, op die vraag krijg je nooit een antwoord." En ze pakte zo haar Bijbeltje en ze zei: "U weet toch wat er in Genesis staat?" Ik zei: "Nou, vertel het eens." Ze zei: "In Genesis staat dat de Here God de hemel en de aarde heeft geschapen." Ik zei: "Dat klopt." "En de Heer heeft ook de dieren geschapen." Ik zei: "Dat klopt ook." Ze zei: "Weet u wat er toen gebeurd is? Toen heeft de Here God een kip gemaakt en de Here God heeft ook een haan gemaakt." Ik zei: "Dat klopt." Ze zei: "Weet je wat het nu is? De Here God maakte een Adam Haan en een Eva Kip. Later ontdekten ze elkaar en toen kwam pas het ei." Ik zat haar zo aan te kijken en ik zei: "Die heb ik nog nooit gehoord." Eta, heb jij dat wel eens gehoord? Ik had hem nog nooit gehoord.

Ik dacht: die hou ik erin. Ik ga een keertje preken over de kip en een ei. Over die Adam Haan en die Eva Kip. En dan zul je zien, dan draait het niet meer om wat er het eerst was. Nee, dan ontdek je dat het gaat om Gods grootheid, die vragen stelt. En je ontdekt: het gaat erom of je net zoals Thomas bent, dat je zegt: hé, door God geschapen, door God gemaakt. En dan toch ontdekken: God aanvaardt je, al stel je soms je vragen. God kent je, al vind je soms het antwoord niet. God houdt van je omdat je Thomas bent. En Thomas betekent *Tweeling*. Misschien dat wij hier in de kerk en als luisteraars voor de radio allemaal Thomassen zijn, van die Tweelingen uit de Bijbel. En dan ontdek je: geloven is op weg gaan. Dat is Pasen beleven en dan pas zul je het zien! Want nooit kan 't geloof teveel verwachten. Amen.